

Úterý 5. postního týdne

📖 Nu 21,4-9; Jan 8,21-30

Nm 21,4b-9

Hebreové táhli od hory Hor cestou směrem k Rákosovému moři, aby obešli zemi Edomitů, a lid už omrzelo být stále na cestě. Lidé mluvili proti Bohu i Mojžíšovi: „Proč jste nás vyvedli z Egypta? Abychom umřeli tady na poušti. Není chléb ani voda. Už máme dost té hladové stravy.“ Hospodin poslal proto na lid jedovaté hady, jejichž uštknutí způsobilo smrt mnoha lidí z Izraele. Lidé přišli k Mojžíšovi a řekli: „Hřešili jsme, když jsme mluvili proti Hospodinu a proti tobě; modli se k Hospodinu, aby od nás odstranil hady.“ A Mojžíš se modlil za lid. Hospodin řekl Mojžíšovi: „**Udělej si hada a vztyč ho na kůl; každý uštknutý, když se na něj podívá, zůstane na živu.**“ Mojžíš zhotovil měděného hada, vztyčil ho na kůl, a když had někoho uštkl a ten pohlédl na měděného hada, zůstal na živu.

Jan 8,21-30

Ježíš řekl farizeům: „Já odcházím. Budete mě hledat, ale zemřete ve svém hříchu. Kam jdu já, tam vy přijít nemůžete.“ Židé říkali: „Chce si snad vzít život, že prohlašuje: 'Kam jdu já, tam vy přijít nemůžete'?" A on jim řekl: „Vy jste zdola, já jsem shora. Vy jste z tohoto světa, já z tohoto světa nejsem. Proto jsem vám řekl, že zemřete ve svých hříších. **Ano, jestliže neuvěříte, že jsem to já, zemřete ve svých hříších.**“ Zeptali se ho: „**Kdo (tedy) jsi?**“ Ježíš jim odpověděl: „Stále vám to říkám. Měl bych o vás hodně co mluvit a co soudit; ale ten, který mě poslal, je pravdivý, a já mluvím k světu to, co jsem slyšel od něho.“ Nepochopili, že k nim mluvil o Otci. Ježíš jim řekl: „**Až povýšíte Syna člověka, tehdy poznáte, že jsem to já a že sám ze sebe nic nekonám, ale tak mluvím, jak mě naučil Otec. A ten, který mě poslal, je se mnou. Nenechal mě samotného, protože já stále konám to, co se mu líbí.**“ Když tak mluvil, mnozí v něho uvěřili.

➔ K Božímu slovu (z publikace od paulínek Evangelium na každý den 2016)

Průběh této diskuze je dramatický. Ježíšova tvrdá obvinění jeho protivníků je třeba chápat jako prorocké hrozby, které chtějí poukázat na zlo, z něhož je chce zachránit. Jak je to v Janově evangeliu častým jevem, tento text jako hříčka víceznačností postupuje dopředu cestou skoků, aniž se zabývá jejich kontinuitou. Nepochopení totiž vyvolává stále hlubší zjevení, které toto nepochopení jen ještě prohlubuje; a svrchované nepochopení na konci povede ke svrchovanému zjevení.

† Z Buly papeže Františka k Svatému roku milosrdenství (z čl. 15)

Vroucně si přejí, aby křesťanský lid během svatého roku přemýšlel o **skutcích tělesného a duchovního milosrdenství**. To bude způsob, jak probouzet naše svědomí často ukolébané tváří v tvář dramatu chudoby a jak hlouběji pronikat k jádru evangelia, kde Boží milosrdenství upřednostňuje chudé. Ježíšovo kázání nám předkládá tyto skutky milosrdenství, abychom si dokázali uvědomit, zda žijeme jako jeho učedníci, či nikoli.

Objevme znovu **skutky tělesného milosrdenství**:

- dít najíst hladovému a napojit žíznivého;
- odívat toho, kdo nemá co na sebe;
- přijímat cizince,
- pomáhat nemocným,
- navštěvovat vězněné,
- pohřbívat mrtvé.

A nezapomínejme na **skutky duchovního milosrdenství**:

- radit pochybujícím,
- vyučovat nevědomé,
- napomínat hříšníky,
- těšit sklíčené,
- odpouštět urážky,
- trpělivě snášet obtížné lidi,
- modlit se k Bohu za živé i mrtvé.

